

Mijn Levensloop.

Waar had ik verwacht dat ik onder deze omstandig-
heden nog een brief aan je zou schrijven, en dat nog
wel als God het niet bestond en dat ik de brief, en afscheid
brief. Ik kan me in denken dat je dat laatste maan den
in angst en vrees geleefd hebt, tussehen hoop en vrees.
Dit is het deel van velen in onze onrustige tijden en my moet de
hies Gods hand en allen anderen helpen we ad van 4 als een
minne. zij hebben gedacht samen hebben we planne gemaakt
over de toekomst, doch de mensch weet maar God kan
In orde te hebben we gedaan dat God het niet buiten ons kan
stellen dat Hij ons eindelijk zal zien. In dan kan't door plot-
seling het indient dat God is de middelen het welte doen
wegdrukt en je te je eigen vrees een offenk op nummer 2.
In dat laatste brief mijn liefste wil ik je nog eens danken
voor je grote liefde en je vrees. Ik heb het liefst. Die
te je als voor mij steekt af. en God. Ik denk, en dat en dat
advent altyd altyd. Met het vrees om vrees belogen dat
dat welken wij niet, de laatste maanden zijn mocht te in vrees
gewest. Vader stierf en werd gevangen genomen en ben nu
Maandag 19 Feb 1944 te dood veroordeeld. Maar toch is dat
allen geen reden om te wanhopen. Weet mijn kind dat dat
alles nu moet geschieden naar Gods Heiligen wil. Ik bid den
vader of Hij je al knecht wil schenken om je dan al vrees
pen. Doch in je smart vrees bij Hem, Hij dat in Jezus Christus
je altyd wil vrees, Hij verstaet je nu het lang de vrees ook
mag gaan. Alles kan je ontvallen maar dat moet mijn
schat, kom dat rest, of liever bij God of Hij je vrees wil
harden of Hij je vrees mag wel vrees. De laatste schat
dat mijn vrees in Gods hand is en dat ik mij het eigen-
dom van Jezus Christus mag vrees is my in mijn gevangenis-
schat tot vrees vrees geweest.

